

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest

Donáti u.35-45.

1015

Nyíregyházi Járásbíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1611-P/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 22.
Példány:	1
Melléklet:	1b db
Kezelőiroda:	1

Nyíregyházi Járásbíróság		
Az ügy száma:	1310	
Érkezett:	2016-08-29	
Pld.	Mell.	db
Érk. módja: postán / gyűjtőládába / személyesen / e-mailen / faxon		
Aláírás		

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26.§ (1) és 27.§ a) és b) pontja alapján a Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.641/2015 számú ítéletére, valamint a Nyíregyházi Járásbíróság 11.B.1310/2013/60. számú ítéletére kiterjedően-törvényes határidőn- belül az alábbi

indítványt terjesztem elő a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

- Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az **1998. évi XIX. törvény** (továbbiakban Be.) **70.§ (7) bekezdést,**- mivel ajogszabály által meghatározott kézbesítési vélelem nem alkalmas a terhelt szabályszerű idézésének bizonyítására, ezáltal a rendelkezés **ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével** - az Abtv. 41.§ (1) bekezdése alapján semmisítse meg.
- Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy **állapítsa meg a Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.641/2015 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét** és azt semmisítse meg, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Ezt az Abtv. 27 §-a és a 43 § (1) bekezdése alapján akkor is indítványozom, ha a tisztelt Alkotmánybíróság a törvényt nem, hanem csak annak adott ügyben történő alkalmazását tartaná alaptörvény-ellenesnek.
- Indítványozom, hogy a Nyíregyházi Járásbíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése, illetve a Be. 429/B. § (1) bekezdése alapján a jogerős ügydöntő határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szakítsa félbe. Ennek hiányában indítványozom, hogy az Alkotmánybíróság eljárásában a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére hívja fel a bíróságot, mivel az mind az alkotmánybírósági eljárás várható tartamára vagy a várható döntésrettekintettel, illetve súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése érdekében indokolt. [Abtv. 61. § (1) bek.].

INDOKLÁS

1. **A Nyíregyházi Törvényszék 2.Bf.641/2015 számú ítéletét** az indítványozó 2016. július 1. napján, levélszekrény útján vette kézhez, a kézbesítés időpontját, önhibáján kívül, csak saját nyilatkozatával tudja alátámasztani, ezért kéri a T. Alkotmánybíróságtól, panaszát, mint határidőn belül érkezett legyen szíves kezelni.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Tisztességes eljáráshoz való jog

„**XXVIII. cikk (1)** Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„**XXVIII. cikk (7)** Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke (Tisztességes tárgyaláshoz való jog) szerint:

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 14. cikke szerint:

A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

Az Európai Unió Alapjogi Chartája 48. cikk (2) bek. szerint:

Minden gyanúsított személy számára biztosítani kell a védelemhez való jogának tiszteletben tartását.

A tisztességes eljárás elve a jogállamiság és a demokratizmus része.

A fenti elve magában foglalja a védelemhez való jogot, azaz a terhelt védelmét akár saját maga, akár védője útján látja el.

A *védelem jogait* alapvető normák bástyázzák körül. A legfontosabb nemzetközi jogi, valamint alkotmányos szabályok és maga a hatályos büntető perrend szoros egységet alkotva rögzítik a védelem jogának fő kereteit és lényegi tartalmi elemeit. A védelem jogának egyik legfontosabb alappillére a védő eljárása a büntetőeljárásban a terhelt érdekében. Az alaki

védelem tartalma kettős, melynek egyik része a terhelt személyes védekezése, a másik fontos eleme pedig a terhelt által választott vagy részére kirendelt védő közreműködése, mely mintegy kiegyenlítve az állam szerveinek, a vádnak a szakértelmét, megteremti a fegyverek egyenlőségét a vád és a védelem között.

3. Az eljárás megindításának indoka:

Az indítványozóval szemben 2016. június 1. napján a Nyíregyházi Törvényszék úgy hozta meg 2.Bf.641/2015/6. számú jogerős ítéletét, hogy a vádlott nem lehetett jelen a másodfokú nyilvános ülésen, mert **bejelentett** lakcímén, valamint tartózkodási helyén - általa ismeretlen okok miatt - **nem kapott szabályszerű idézést a bíróságtól**. Annak ellenére, hogy kirendelt védője még a nyilvános ülés kezdetén jelezte az eljáró bíróságnak, hogy a terhelt élni szeretne mindenkit megillető alkotmányos jogával. A védelemhez való jog keretében személyes védekezését is előszeretné adni a másodfokú tanács tagjai előtt. A Törvényszék nem adott lehetőséget a nyilvános ülésen való személyes részvételre. Az ügyben az eljáró bíróság a **Be.70.§ (7)** bekezdésére hivatkozva a vádlott távollétében megtartotta nyilvános ülését és meghozta jogerős ítéletét. Az eljáró törvényszék döntésével kiüresítette az indítványozó jogorvoslati lehetőségét, ezzel megfosztva Alaptörvényünk által is garantált alapvető emberi jogaitól.

Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása

Az alapügyben folytatott bírósági eljárásban alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabály a Be.70.§ (7) bekezdése, mely szerint: *„A kézbesítési bizonyítvánnyal (tértivevényvel) feladott hivatalos iratot a kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át.”*

Az alkalmazott jogszabály alaptörvény-ellenes, mivel annak alkalmazása az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésben foglalt jogokat aránytalanul korlátozza a címzetre vonatkozóan, anélkül, hogy azok (alapvető részjogosítványai) tekintetében az arányos és szükséges korlátozás az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében megkívánt feltételei fennállnának.

A Be. alkalmazott rendelkezése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését azért sérti, mert anélkül tekinti a bíróság a címzettet rosszhiszeműnek, hogy bizonyossággal megállapítaná, a hivatalos irat egyáltalán kézbesítésre került-e részére. Nem nevezhető pártatlannak az a bírósági eljárás, mely kizárólag csak egyik fél (posta) nyilatkozatán alapszik, a kiszolgáltató helyzetben lévő címzettnek pedig semmilyen bizonyítási eszközei nincsenek/nem lehetnek a kézbesítési vélelem megdöntésére. A rendelkezés ugyanis nem tesz különbséget aközött, hogy a címzett szándékosan nem vette át a küldeményt vagy nem vehette át a küldeményt, mert el sem jutott hozzá, mert tudomása sem volt hivatalos irat érkezéséről. A támadott szabályozás álláspontom szerint egy megdönthetetlen vélelmet állít fel. Ezen vélelem alapján a bíróság kizárólag a levélkézbesítő feljegyzése alapján állapítja

meg azt, hogy kétszeri kézbesítési kísérlet megtörtént, ezáltal megfosztja a címzettet annak lehetőségétől, hogy a kézbesítő nyilatkozatát megcáfolja.

A tisztességes eljárás biztosítására ráadásul különösen alkalmatlan az a szabályozás, amely egyoldalúan csak a címzetről feltételezi a rosszhiszeműséget, a szándékos vagy gondatlan mulasztást és ennek következtében megfosztja a vádlottat a büntető eljáráson való jelenlétől, amely olyan alapvető jog, amely figyelemmel az Alkotmánybíróság gyakorlatára, illetőleg a nemzetközi jog szabályaira egyidejűleg érinti a tisztességes eljáráshoz való jogot, illetőleg annak egyes részjogosultságait is.

A vélelem megdöntésének folyamata pedig ellenőrizhetetlen bizonytalansági tényezőkkel teli, melyek döntő módon érinthetik, annak az eljárásnak kimenetelét, amellyel a kézbesítés kapcsolatos. A postai szolgáltatásokban rejlő számos hiba, fogyatékoság, a kézbesítést végző postás szolgálati kötelezettségeinek szándékos vagy gondatlan vétsége, egyes postai szabályok elavultsága megfosztja a címzettet a tisztességes eljárás részjogosítványaitól.

A Be. alkalmazott rendelkezése az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését azért sérti, mert nem biztosítja maradéktalanul a címzett számára a jogorvoslathoz való jog gyakorlását, mert a jog gyakorlásához elengedhetetlenül szükséges, hogy az érintettek értesüljenek a határozatról, amely jogukat vagy jogos érdekeiket érinti és megismerhessék annak tartalmát.

Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog sérelme vonatkozásában abból eredt, hogy a **Be.70.§ (7) bekezdése** megfosztotta az indítványozót attól a lehetőségtől, hogy a tisztességes eljárás nélkülözhetetlen alkotóelemként jelentkező részvételi jogokat a bíróság előtt közvetlenül elhangzott állításokkal kapcsolatban gyakorolja, személyesen védekezhessen a vádakkal szemben. Az alkalmazott jogszabály mégcsak a legkisebb esélyt sem biztosította számára, mert a terhelt távolléte miatt a tisztességes eljárás garanciái nem érvényesülhettek. A jogsértést kompenzálni vélt perújítási lehetőség pedig, bírósági gyakorlat szerint minimális esélyt sem nyújt a kézbesítési vélelem beálltát elszenvedő fél részére.

A tisztességes eljárás normáinak sérülését még tovább tetézi, hogy az indítványozó álláspontja szerint a terhelt jelenlétét a másodfokú eljárás során, hivatalból sem lehetett volna mellőzni, mert ügyészi súlyosbítás volt ellene folyamatban. Álláspontját támasztja alá az eljárás során alkalmazott jogszabály is: Be. 361. § (3) *„A másodfokú bíróság a vádlottat, valamint kötelező védelem esetén a védőt, valamint a pótmagánvádló jogi képviselőjét a nyilvános ülésre idézi, a fogva lévő vádlott előállítása iránt - idézésével egyidejűleg - intézkedik.”*

A törvényi rendelkezés értelmében, az eddigi joggyakorlat szerint a büntetőügy tárgyalásán az idézettnek kötelező a megjelenés, erre utal *„a fogva lévő vádlott előállítása iránt- idézésével egyidejűleg - intézkedik.”* kitétel is. Ezek után nem szorul különösebb magyarázatra, hogy egy eljárásjogi súlyos tévedéssel meghozott jogerős ítélet (terhelt távollétében meghozott ítélet)

teljes egészében nélkülözi az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében deklarált jogosítványokat.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jog sérelme pedig abból eredt, hogy a terheltnek nem volt lehetősége az elsőfokú döntés ellen olyan rendes jogorvoslatra, amelyben a tényállás megállapítás megalapozatlanságát illetve a bizonyítékok mérlegelésének hibáit kifogásolhatta volna, vagyis az eljáró Törvényszék kiüresítette számára a jogorvoslat lehetőségét.

A Be.70.§ (7) bekezdése, ráadásul úgy fosztotta meg a hatékony jogorvoslat lehetőségétől, hogy az eljárások szabályszerűségét egyik fél sem igazolta. A posta a mellékelt dokumentumok szerint meg sem kísérelte szabályszerűen kézbesíteni a hivatalos iratot, a bíróság pedig az indítványozó többszöri kérelme ellenére sem adta ki jelen panasz benyújtásáig, másolatban a 2016. június 1. napján lezajló eljárási cselekményre az idézését.

A jogi szabályozás egyoldalúan biztosít feltétlen elsőbbséget a hatékonyságnak, melynek következtében megghiúsította az indítványozó (eljárás alá vont személy) jogai érvényesítését. Indítványozó álláspontja szerint, nem tekinthető tisztességes eljárásnak a kézbesítési vélelem beálltára hivatkozni egy ügydöntő határozat meghozatala előtt úgy, hogy tulajdonképpen egyik fél sem igazolta eljárásának jogszerűségét, ugyanakkor a vélelmet elszenvédőt elzárta az ellenbizonyítás lehetőségétől. A Bíróság a fent hivatkozott ügyben nem tette lehetővé a terhelt számára, hogy saját igazát bizonyíthassa, ennek lehetőségétől is megfosztotta a terheltet, amivel sérült a terhelt tisztességes eljáráshoz való joga.

A tényállás rövid ismertetése

Az indítványozó még 2004 augusztusában került kényszerű kapcsolatba a megye üzletembereivel [REDACTED] felszámolása során. A megye üzletemberei nemcsak az adós cég teljes vagyonát (600 millió Ft) szerezték meg a felszámolási eljárásban, hanem azt a keretbiztosítéki jelzálogjogot is, melyet magánszemélyek (köztük az indítványozó, volt házastársa) nyújtottak a Szabolcs Takarékszövetkezetnek a [REDACTED] rövidlejáratú tartozásaiért. A [REDACTED] felszámolásának kezdete előtt a cég ügyvezetője az indítványozó volt. Az üzletemberek a megszerzett keretbiztosítéki jelzálogot életveszélyes fenyegetésre, zsarolásra, kényszerítésre használták fel az indítványozóval és családjával szemben.

2010 nyarán az indítványozó az életveszélyes fenyegetések, zsarolások ellenére dokumentumokkal alátámasztott B. 5103/2010 sz. feljelentést tett a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészségen többek között pénzmosás, (közel 140 millió Ft) kényszerítés, zsarolás miatt, megnevezve az elkövetőket is. Annak ellenére, hogy a Magyarország nemzetközi kötelezettséget vállalt „a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása tilalmának hatékony érvényesítése érdekében tulajdonképpen a pénzmosás gyanújáról a helyi igazságszolgáltatás szervei szemérmesen tudomást sem vettek. Erről tanúskodik a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Nyomozó Hivatalának 2125/2010. bü. számú nyomozást lezáró

határozata is, valamint a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészség nyomozást elutasító határozatai.

Ellenben a feljelentés után valóságos megtorló akció indult az indítványozóval szemben (az ügyvezető társak mentesültek a felelősségre vonás alól), így került sor előbb a 945/2010. számú büntető eljárás megindítására, melyben a Nyíregyházi Járásbíróság tulajdonképpen egyetlen tárgyalási nap alatt marasztalta el közel 100 millió Ft összegű csődbűncselekmény miatt az indítványozót úgy, hogy egyetlen bizonyítási indítványát sem fogadta el. Jelen panasz alapját képző 11.B.1310/2013 számú büntetőeljárás nyomozati szakaszában pedig a büntető feljelentést tevő indítványozót 18-szor hallgatták ki tanúként, mielőtt meggyanúsították volna az újabb csődbűncselekménnyel.

Az indítványozó a büntető eljárások során mindvégig hangsúlyozta és próbálta volna bizonyítani, hogy nem szabad akaratából vett részt a közel 40 millió Ft összegű pénzmosásban, de igazának alátámasztására lehetőséget az eljáró szervektől szinte egyáltalán nem kapott. Jelen panasz tárgyát képző bírósági eljárásban pedig az aggályos körülmények között beállt kézbesítési vélelem fosztotta meg az indítványozót jogai gyakorlásától.

2015. június 2. napján a Nyíregyházi Járásbíróság 11.B.1310/2013/60. számú ítéletében úgy marasztalta el az indítványozót csődbűncselekményben, hogy a Nyíregyházi Törvényszék bojkottálta a Debreceni Ítéletábla, 2012. május 29. napján meghozott Fpkf. III. 30.244/2012/5 számú jogerős végzését, mely kimondta, hogy 2008. október 27. napjától nem az indítványozó látta el a [REDACTED] ügyvezetői teendőit, az ügyvezetői feladatok ellátásáért ettől a naptól az újonnan megválasztott ügyvezető felelt.

Az ítélet kihirdetésekor az indítványozó és kirendelt védője felmentésért, az ügyész súlyosbításért fellebbezett. Az indítványozó a sikeres fellebbezés érdekében 2015. november végén iratmásolatokat kért ki az eljáró bíróságtól, melyet 2015. december 18. napján 2.Bf.641/2015/2. számú végzésével a Nyíregyházi Törvényszék részben megküldött az indítványozó részére.

Az indítványozó 2016 márciusában állandó lakóhelyet változtatott, amit törvényes határidőn belül, a levelezési címével együtt bejelentett a büntetőügyében eljáró Bíróságnak.

Az indítványozó 2016. május 31-én, este telefonbeszélgetés útján értesült kirendelt védője által arról, hogy másnap nyilvános ülésen bírálja el a Nyíregyházi Törvényszék fellebbezésüket. Az indítványozó jelezte, hogy az általa bejelentett címek egyikén sem érkezett postai értesítő hivatalos irat érkezéséről, így furcsállná, ha a kézbesítési vélelem úgy állna be, hogy tudomása sem lehetett a személyét érintő jogi eljárásról. Kérte, hogy távollétében a nyilvános ülést halasszák el, mert személyes védekezését mindenképpen elő szeretné adni a Törvényszéken, ezt később, az est folyamán, e-mailban is megerősítette. Megjegyzi az indítványozó, hogy az eljáró bíróságnak tudomása volt arról, hogy már a jelen büntető eljárást megelőzően is az indítványozó tartózkodási helye 360 km-re volt/van a tárgyalás helyszínétől.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvénymegjelölt rendelkezésével:

Az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított jogánakséreleme egyenesen következik az eljárási rendelkezések fentiekben indokolt alaptörvény-ellenességéből. Az indítványozót ugyanis egy olyan büntetőeljárásban ítélték el, ami eleve nem felelt meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének.

A fentiekből is kitűnik, jelen esetben szó sem lehetett arról, hogy a terhelt ki akarta volna vonni magát a büntetőeljárás embert próbáló következményei alól. Sőt maximálisan bízott a bírói védelemben. Pertörténetet tekintve, az indítványozó egyetlen eljárási cselekményt sem mulasztott el, viszont többek között a pénzmosásért is feljelentett tanú igen, bár ennek semmilyen jogi következménye nem lett.

Az alkalmazott jogszabály éppen azért rendelkezik a kézbesítési vélelem beálltáról, hogy megóvja az államot, a sértettet a címzett manipulációjától, időhúzás nélkül minél előbb érvényre jusson az anyagi igazság. **Jelen esetben viszont szó sincs a címzett manipulációjáról. Ezt a releváns tényezőt hagyta figyelmen kívül az eljáró Bíróság, ami önmagában is a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét okozta.**

Erről tanúskodik a 2.Bf.641/2015/6. számú nyilvános ülés jegyzőkönyve: az eljáró tanács tagjainak tudomására jutott, hogy szabályszerű értesítést nem kapott az eljárási cselekményről a terhelt (3.sz. melléklet 1. oldal), ennek ellenére „*A tanács elnöke megállapítja, hogy a nyilvános ülés megtartásának nincs akadálya.*” (3.sz. melléklet 2. oldal)

Amegállapítás indoklást sem tartalmaz, ami már önmagában nélkülözi a tisztességes eljárás követelményeit. Ugyanakkor alátámasztja a jogszabály alaptörvény-ellenességét, mert a bírói döntés igazolja a kézbesítési vélelem megdönthetlenségét.

Az a tény, hogy a Bíróság által is ismert mindkét kézbesítési helyszínről, „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a tértivevény (5. és 6. melléklet), annak ellenére, hogy a levélszekrényeket fokozott gonddal ellenőrizték igen súlyos postai mulasztásokat sejtett. Sőt a mellékelt nyilatkozatokból (8. és 9. melléklet) egyértelművé vált, hogy a tértivevényrevalótlanul került a „nem kereste” jelzés, ami pedig már jóval túlmutat egy egyszerű kézbesítési mulasztáson. Az a tény pedig, hogy a kézbesítésre vonatkozó szabályok megsértése ellenére meghozta jogerős döntését a Törvényszék, a bírósági perccselekményt jogellenessé tette, amely egyben a tisztességes eljárás követelményeinek sérülését is eredményezte

Az indítványozónak, lassan három hónappal a 2016. június 1. napi személyét mellőző nyilvános ülés után sincs információja arról, hogy az eljárási cselekményre jogszabályi előírásoknak megfelelően került-e sor idézésére, mert többszöri kérése ellenére sem kapta meg az idézés másolatát az eljáró bíróságtól. Tovább erősíti a tisztességes eljárással kapcsolatos kételyeket, hogy az indítványozó tartózkodási helyére küldött tértivevényen a postázott okirat száma 2.Bf.641/2015/5. még a 4 héttel később, az állandólakcímre postára adott hivatalos irat száma 2.Bf.641/2015/2. Vajon hova, mit postáztak?

Látható tehát, hogy a törvényalkotó, a jogszabályt alkalmazó teljesen figyelmen kívül hagyta az alkalmazott jogszabály meghozatalánál, alkalmazásánál azt a lehetőséget, hogy a hivatalos irattal nemcsak a címzett manipulálhat, hanem a technikai lebonyolító a posta, valamint a hivatalos ügyekben eljáró személyek is. A címzettnek pedig a jogsérelem kiküszöbölésére, orvoslására egy jogállamban semmilyen lehetősége nincsen. Annak az eljáró bíróságnak a mérlegelésén, jóindulatán múlik, hogy megengedhetőnek tartja-e a kivételes jogorvoslati lehetőséget, a perújítást, mely tulajdonképpen megfosztotta a címzettet attól, hogy az Alaptörvényben lefektetett jogait az alapeljárásban gyakorolja. A végeredmény borítékolható, amit sajnos a bírósági statisztikák is hitelesen alátámasztanak.

Tulajdonképpen egyedül a bíróság postakönyve az, amely bizonyítja, hogy a küldemény feladásra került, de már annak tartalmát bizonyítani, ha a címzett nem kapta meg a küldeményt, lehetetlen. Ugyancsak ellenőrizhetetlen az ezt követő folyamat, a szolgáltató tevékenysége is, így állításaival szemben az ellenbizonyítás kizárt. **A kézbesítési vélelem megdöntésének lehetetlensége, a sikeres jogorvoslat kizártsága viszont, csak is a címzettet terheli, ami álláspontom szerint, alapvető emberi jogokba, az Alaptörvényünkbe ütközik.**

5.Jelen ügy kapcsán nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve az ügybennem kezdeményeztünk perújítást.

Végezetül kérem az Abtv. 52.§ (5) bekezdése értelmében az Indítványozó adatai zártan kezelését.

Tisztelettel:

Debrecen, 2016. augusztus 23.

Melléklet:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. 2.Bf.641/2015/6. számú ítélet
3. 2.Bf.641/2015/6. számú nyilvános ülésről jegyzőkönyv
4. RL 44010270748681 tértivevény
5. RL 44010274084850 tértivevény
6. 594/2016 [redacted] rzeti Posta vezetőjének válasza
7. P-356892/2016 Magyar Posta Zrt Ügyfélszolgálat válasza
8. Nyilatkozat a postai alkalmazott valótlán tartalmú állításának cáfolata
9. Név nélküli levélszekrény tulajdonosának nyilatkozata
10. RL 44010280988988 tértivevény a jogorvoslat további igénybevételének igazolására
11. A Nyíregyházi Törvényszék 2016.EI.IV.D.27. számú válasz a 2016. június 10. napján benyújtott elnöki panaszra.
12. 2016. július 16. napján kelt a Nyíregyházi Törvényszékelnökének címzett újabb panasz